
Orzecznictwo Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej

Palestra 12/3(123), 102-103

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Nic więc nie stoi na przeszkodzie do przyznania takiej pomocy na uzyskanie lokalu aplikantowi adwokackiemu, jeśli rada adwokacka uzna, że będzie spełniony zasadniczy warunek, tj. wpis na listę adwokatów w tej miejscowości, w której aplikant chce uzyskać mieszkanie.

Aplikant adwokacki może nie uzyskać wpisu na listę adwokatów, może nie wstąpić do zespołu (przejście na radcostwa) bądź wystąpić lub być wykluczonym z zespołu adwokackiego; odpadnie wówczas podstawa przyznania mu dotacji, tj. zamiar wykonywania zawodu w zespole adwokackim w miejscowości, w której rada adwokacka chce mu wyznaczyć siedzibę. W wypadku takim otrzymana przez aplikanta adwokackiego pomoc finansowa musi być przez niego zwrócona czy to w formie zwrotu otrzymanej dotacji, czy też natychmiastowej wymagalności całej reszty nie spłaconej pożyczki.

Z tymi więc zastrzeżeniami należało rozciągnąć zasady uchwały Prezydium NRA z dnia 6.X.1966 r. o pomocy na uzyskanie lokali dla adwokatów również na aplikantów adwokackich.

ORZECZNICTWO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ

ORZECZENIE

WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ

**z dnia 25 września 1965 roku
(KD 22/65)**

Niezawiadomienie przez adwokata swego mocodawcy o otrzymaniu wyroku z uzasadnieniem i zaniechanie złożenia rewizji bez uzyskania jego zgody stanowi naruszenie obowiązków zawodowych i powoduje odpowiedzialność przewidzianą w art. 93 ustawy o ustroju adwokatury w związku z § 47 i 54 Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna Izby Adwokackiej w Y. orzeczeniem z dnia 25 września 1965 r. w sprawie KD 22/65 uznała adw. AB za winnego tego, że w lutym 1965 r. jako pełnomocnik CD przed Sądem Powiatowym w X w sprawie C 808/64, wbrew obowiązkowi zawodowemu, nie zawiadomił swojego mocodawcy o otrzymaniu odpisu wyroku z uzasadnieniem oraz bez wiedzy i zgody CD odstąpił od wniesienia rewizji, tj.

przewinienia dyscyplinarnego przewidzianego w art. 93 ustawy o ustroju adwokatury z dnia 19.XII.1963 r. w związku z § 47 i § 54 Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu, i z mocy art. 94 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy wymierzyła mu karę dyscyplinarną upomnienia, obciążając go — na zasadzie § 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.XII.1964 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom i aplikantom adwokackim — kosztami postępowania dyscyplinarnego w formie opłaty zryczałtowanej w kwocie złotych 300.

Z uzasadnienia:

W świetle zeznań świadków CD i EF, wyjaśnień obwinionego oraz akt sprawy Sądu Powiatowego w X (sygn. akt C 808/64) bezsporne jest w

sprawie, że obwiniony zastępował pozwanego CD i że w sprawie tej zapadł wyrok, zasądający od CD kwotę 1 500 zł tytułem odszkodowania za pobicie.

Po ogłoszeniu wyroku obwiniony nie uzgodnił z CD tego, czy ma wnieść rewizję, a jedynie — na jego prośbę — sporządził wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, który podpisał pokrzywdzony.

Po otrzymaniu wyroku z uzasadnieniem obwiniony, mimo że nie wypowiedział pełnomocnictwa, nie sporządził rewizji, nie zawiadomił pokrzywdzonego o otrzymaniu odpisu wyroku z uzasadnieniem ani też nie przesłał go swemu mocodawcy.

Niezawiadomienie przez adwokata swego mocodawcy o otrzymaniu wyroku z uzasadnieniem i zaniechanie złożenia rewizji bez uzyskania jego zgody stanowi naruszenie obowiązków zawodowych i powoduje odpowiedzialność dyscyplinarną przewidzianą w art. 93 ustawy o ustroju adwokatury w związku z § 47 i 54 Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu.

Wyjaśnienie obwinionego, jakoby pokrzywdzony oświadczył, że nie będzie wnosił rewizji, nie znalazło przekonującego potwierdzenia.

Mając na uwadze sylwetkę obwinionego, Komisja uznała, że kara upomnienia będzie karą współmierną do stopnia jego winy.

PRASA O ADWOKATURZE

„Gazeta Sądowa i Penitencjarna” (nr 3 z dn. 1 lutego br.) opublikowała na czołowej kolumnie pod nagłówkiem *Protest adwokatów polskich* pełny tekst uchwały protestacyjnej, podjętej w dniu 11 stycznia br. przez Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w związku z oburzającą informacją o wpisaniu osławionego zbrodniarza wojennego Heinza Reinefartha na listę adwokatów w Niemieckiej Republice Federalnej.

O podjętej przez Prezydium NRA uchwale ukazały się wcześniej odpowiednie komunikaty prasowe w całej codziennej prasie krajowej.

Jednomyślnego poparcia do protestu NRA udzielił na plenarnym posiedzeniu w dniu 17 stycznia br. Zarząd Główny Zrzeszenia Prawników Polskich, którego uchwałę podał do publicznej wiadomości organ prasowy ZPP — „Prawo i Życie” (nr 2 z dn. 28 stycznia br.) w komunikacie organizacyjnym o *II Plenum ZG ZPP*

*

W rubryce *Prawnicze 2 tygodnie* „Gazeta Sądowa i Penitencjarna” (nr 3 z dn. 1 lutego br.) zamieściła następującą informację:

„Przebywający w Polsce adwokaci belgijscy: deputowany do Parlamentu Leon Hannotte i radca Ministerstwa Handlu Zagranicznego Roger Swain złożyli w towarzystwie attaché kulturalnego Ambasady Belgijskiej wizytę w Zarządzie Głównym Zrzeszenia Prawników Polskich w dn. 12 stycznia br. Gości podejmowali: